

Единородній мои читатели!

Знаеме отъ катадневното искуство, чи секое животно каквото научи отъ младость, това държи и до самата старость. Секое растеніе както се испралява, така и по-раснява. Секой новъ сѫдъ съ каквато масъ се напои, такавъж миризмъ пріемнича.

Така и секое дѣте, каквото се научи отъ малко, не можи лесно да го остави до самата смърть: Защото, което се прави често, става обычай, а обычай за много време става нравъ и придобива естественикъ силъ. За това треба да пазиме дѣцата отъ сичките срамни мръсни и пагубни работи, да гледаме да не си губятъ златното дѣтинско време помнено въ игри и празнотѣ, но да ги учиме на страхъ божій и да насъвеме на сърцата имъ онъя навки, които ще ги направятъ да станатъ искрени чада на восточната православна церква и достойни гражданы міра сего. За твой и азъ составихъ това кратко дѣтинско наставеніе, което содържава много нужни и полезни понятия, които сѫ потребни за секое дѣте, което е научило срицаніето и може да чете связно (отгоре), за това моля покорно родителите и взаимните учители, да го приемнатъ и да се погрыжатъ да рассказватъ на дѣцата, неговото съдържаніе, отъ което ще пріемнатъ дѣцата голъмъ ползъ, развитието на своите разумни сили и поправлението на своите нравы.

Вашъ искренни доброжелателъ

ТЕОДОРЪ ХРѢЛЬЕВЪ.